Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część LXIX.

Wydana i rozesłana: dnia 4. Grudnia 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LXIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 4. December 1852.

Część LXIX.

Wydana i rozesłana dnia 4. Grudnia 1852.

242.

Rozrządzenie ministerstwa finansów z dnia 29. Października 1852,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Węgier, Siedmiogrodu, Kroacyi i Sławonii, województwa Serbskiego i banatu Temeskiego;

tyczące się uwolnienia od należytości orzeczeń, wydawanych w przedmiocie odstąpienia dóbr.

Zważywszy, iż orzeczenia sądowe, wydawane na żądanie krydataryusza o dozwolenie prawnych dobrodziejstw odstąpienia dóbr, nie są wyrokami, na mocy których następuje przeniesienie majątku; zważywszy dalej, iż ani §§. 365 i 566 ustawy sądowej powszechnej, ani §§. 483 i 484 ustawy sądowej galicyjskiej, ani też §§. 470 i 471 ustawy *„regulamento del processo civile“*, nie przepisują wyniesienia skargi i wydania formalnego wyroku na takowe żądanie; przeto ministerstwo finansów w porozumieniu z ministerstwem sprawiedliwości, oświadcza niniejszem, iż wspomnione orzeczenia nie mają być policzone do tych wyroków, przez które następuje przeniesienie majątku (pozycya taryf. 103 II A *c*), lecz do ekspedycyj, które na mocy poz. tar. 7 lit. *i* ustawy o należytościach z d. 9. Lutego 1850 r., są wolnemi od opłaty.

Baumgartner m. p.

243.

Rozrządzenie ministerstwa finansów z d. 22. Listopada 1852,

moc mające dla wszystkich krajów wspólnego związku celnego;

mocą którego stanowi się, iż tak zwane cygara bielunowe, podlegają postępowaniu według pozycyi taryfowej 9. lit. b. taryfy celnej, jako fabrykaty tytuniowe.

W porozumieniu z c. k. ministerstwami handlu i spraw wewnętrznych, stanowi się, iż cygara bielunowe, to jest takie cygara, których część wewnętrzna składa się z ziela bielunu dziędzierawy *(stramonium)*, a okładka z liścia tytuniu, jako mieszanina przedmiotów poz. taryf. 9 lit. *b)* i 97 na mocy zasady, wyrzeczonej w §. 7 uwag wstępnych do taryfy celnej z d. 6 Listopada 1851 r., ulegają opłacie według przedmiotu, wyższą opłatą nałożonego, zatem jako fabrykat z tytuniu według p. t. 9 *b* uważanemi będą, podlegają więc przy sprowadzaniu z zagranicy opłacie cła i należytości licencyjnej.

LXIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 4. December 1852.

242.

Erlass des Finanzministeriums vom 29. October 1852,

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme von Ungarn, Siebenbürgen, Croatien und Slavonien, der serbischen Woiwodschaft und des Temeser Banates,

bezüglich der gebührenfreien Behandlung der Entscheidungen über Güter-Abtretungsgesuche.

Da die Entscheidungen der Gerichte über das Begehren eines Cridatars wegen Bewilligung der gesetzlichen Wohlthaten der Güter-Abtretung keine Erkenntnisse sind, wodurch eine Vermögens-Uebertragung stattfindet, und weder die §§. 365 und 366 der allgemeinen, und die §§. 483 und 484 der westgalizischen Gerichts-Ordnung, noch die §§. 470 und 471 des regolamento del processo civile *die Ueberreichung einer Klage und die Fällung eines förmlichen Urtheiles über ein solches Begehren vorschreiben, so findet das Finanzministerium im Einvernehmen mit dem Justizministerium zu erklären, dass die gedachten Entscheidungen nicht den Erkenntnissen, wodurch eine Vermögens-Uebertragung stattfindet (Tarifpost 103,* II, A, c*), sondern den in der Tarifpost 7,* lit. i*) des Gebührengesetzes vom 9. Februar 1850 erwähnten gebührenfreien Ausfertigungen zuzuzählen sind.*

Baumgartner *m. p.*

243.

Erlass des Finanzministeriums vom 22. November 1852,

wirksam für alle Länder des österreichischen Zollverbandes,

wodurch bestimmt wird, das die sogenannten Stechapfel-Cigarren nach Massgabe der Tarifpost 9, lit. b) des Zolltarifes als Tabakfabrikate zu behandeln seien.

Im Einverständnisse mit den Ministerien des Handels und des Innern wird festgesetzt, dass die sogenannten Stechapfel-Cigarren, d. i. Cigarren, deren Einlage aus dem Kraute des Stechapfels (Stramonium) *und deren Deckblatt aus einem Tabakblatte besteht, als ein Gemenge von Gegenständen der Tarifposten 9,* lit. b) *und 97, in Folge des im §. 7 der Vorerinnerungen zum Zolltarife vom 6. November 1851 aufgestellten Grundsatzes nach dem höher tarifirten Bestandtheile, folglich als Tabakfabrikate nach Tarifpost 9,* b) *zu behandeln sind, somit bei der Einfuhr aus dem Auslande der Entrichtung des Zolles und der Licenzgebühr unterliegen.*

Pozwolenie do sprowadzania takich cygar bez różnicy ich ilości, a zatem także w przypadkach, wskazanych w §. 19 lit *a* ustawy o cłach i monopoliach rządowych, tudzież w §. 21 ustępu 7 uwag wstępnych do taryfy celnej, udzielać będzie władza finansowa krajowa, która tego pozwolenia udzielać może tylko za porozumieniem się wprzód z władzą polityczną właściwą i za jej przyzwoleniem.

Baumgartner m. p.

244.

Rozporządzenie ministerstwa wojny z d. 22. Listopada 1852,

mocą którego, w skutku Najwyższego postanowienia z dnia 20. Listopada 1852 r. rozciąga się od d. 1. Grudnia 1852 r. moc obowiązująca ustawy o druku z dnia 27. Maja 1852 r. także na c. k. wojsko, na mieszkańców Pogranicza wojskowego i na wszystkie inne osoby, podlegające sądownictwu wojskowemu, z niektóremi zmianami i dodatkami do tejże ustawy.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem ddto Wiedeń 20 Listopada 1852 r. nakazać, ażeby ustawa o druku, wydana Najwyższym patentem z d. 27 Maja 1852 (Nr. 122 dz. pr. p.) dla wszystkich krajów koronnych z wyjątkiem Pogranicza wojskowego, rozciągniętą została także na c. k. wojsko, na mieszkańców Pogranicza wojskowego, tudzież na wszystkie inne osoby, podlegające sądownictwu wojskowemu, jednakże z następującemi zmianami i dodatkami, oraz, ażeby wyż rzeczona ustawa, przy równoczesnem zniesieniu wszelkich dawniejszych przeciw nadużyciu druku wymierzonych przepisów, od pierwszego Grudnia 1852 obowiązywać zaczęła.

Pierwsze. Prawo udzielania pozwoleń do sprzedaży pewnych pism drukowych peryodycznych, służące namiestnikowi na mocy §. 8 ustawy o druku, pozostawione mu jest, wyjąwszy Pogranicze wojskowe, także względem osób, zostających pod sądownictwem wojskowem; w Pograniczu zaś wojskowem, udzielać będzie podobne licencye komenda wojskowa krajowa.

Po za Pograniczem wojskowem, udzielać będą pozwolenia do przedaży obrazków Świętych, modlitw i książek do modlenia, władze cywilne, wspomnione w §. 8 ustawy o druku; w Pograniczu zaś wojskowem pod okolicznościami w §. 8 wspomnionemi, komendy pułków, a względnie magistraty gmin; dla przedawców zaś, którzy nie stoją pod aką komendą, komenda wojskowa krajowa.

W Pograniczu wojskowem władza wojskowa, będąca w miejscu, gdzie się przedaż odbywa, czuwać będzie nad tem, żeby granice pozwolenia przekroczonemi nie były; zewnątrz niego zaś władza cywilna, wyznaczona do tego w ustawie o druku.

Powtóre. Wszystkim oficerom, tak czynnym, jako też spensyonowanym i tym, którzy z zatrzymaniem stopnia wystąpili z wojska, tudzież wszystkim innym osobom, które zostają w służbie wojskowej, lub ustanowione są przy administracyi wojskowej, zakazuje się ściśle wydawać lub brać udział w redakcyi pisma drukowego peryodycznego, kaucyi podlegającego, lub też zamieszczać w nich artykuły polityczne lub takie, które wpływają niekorzystnie na dyscyplinę, duch, lub obowiązki wojska. Wykraczający przeciw temu zakazowi, karani będą aresztem od jednego do trzech miesięcy; przy

Die Ertheilung der Bewilligung zum Bezuge dieser Cigarren, ohne Unterschied der Menge, somit auch in den im §. 19, lit. a) der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung, dann im §. 21, Absatz 7 der Vorerinnerungen zum Zolltarife bezeichneten Fällen steht der Finanz-Landes-Behörde zu, welche dieselbe nur nach vorläufiger Rücksprache mit der competenten politischen Behörde und mit Zustimmung derselben ertheilen darf.

Baumgartner m. p.

244.

Verordnung des Kriegsministeriums vom 22. November 1852,

wodurch, in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 20. November 1852, die Press-Ordnung vom 27. Mai 1852 auch für die k. k. Armee, die Bewohner des Militärgränzgebietes und für alle anderen der Militärgerichtsbarkeit unterstehenden Personen mit mehreren Abänderungen und Zusätzen vorgeschrieben, und vom 1. December 1852 angefangen in Wirksamkeit gesetzt wird.

Seine kaiserlich-königliche Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung, ddo. Wien am 20. November 1852, zu bestimmen geruht, dass die mit Allerhöchstem Patente vom 27. Mai 1852 (Nr. 122 des Reichs-Gesetzblattes) für sämmtliche Kronländer, mit Ausnahme des Militärgränzgebietes, erlassene Press-Ordnung auch für die k. k. Armee, die Bewohner des Militärgränzgebietes, sowie auch für alle anderen der Militärgerichtsbarkeit unterstehenden Personen, jedoch mit folgenden Abänderungen und Zusätzen zu gelten, und unter gleichzeitiger Aufhebung aller früheren gegen den Missbrauch der Presse erlassenen gesetzlichen Bestimmungen, vom ersten December 1852 an, in Wirksamkeit zu treten habe.

Erstens. Die nach §. 8 der Press-Ordnung dem Statthalter zustehende Ertheilung von Licenzen zum Verkaufe bestimmter periodischer Druckschriften, ist demselben ausserhalb der Militärgränze auch für Personen, welche der Militärgerichtsbarkeit angehören, eingeräumt; in der Militärgränze aber hat diese Licenzen das Landes-Militär-Commando zu ertheilen.

Die Verleihung von Licenzen zum Verkaufe von Heiligenbildern, Gebeten und Gebetbüchern, steht ausserhalb der Militärgränze den in dem §. 8 der Press-Ordnung genannten Civil-Behörden, in der Militärgränze aber unter den im §. 8 angeführten Umständen, dem Regiments-Commando, bezugsweise dem Communitäts-Magistrate, und für jene Verkaufswerber, welche unter keinem solchen Commando stehen, dem Landes-Militär-Commando zu.

Das Nichtüberschreiten dieses Befugnisses ist in der Militärgränze von der Militär-Behörde des Ortes, wo der Verkauf geschieht, ausserhalb derselben aber von der hiezu durch die Press-Ordnung berufenen Civil-Behörde zu überwachen.

Zweitens. Die Herausgabe oder die Betheiligung an der Redaction einer cautionspflichtigen periodischen Druckschrift, so wie die Einschaltung politischer oder solcher Artikel, welche die Disciplin, den Geist oder die Standespflichten des Heeres nachtheilig berühren, in periodischen Druckschriften ist allen Officieren, sowohl den activen, als pensionirten, und mit Beibehalt des Charakters ausgetretenen, so wie auch allen anderen in Militärdiensten stehenden, oder bei der Verwaltung der Armee angestellten Personen gänzlich untersagt. Dawider Handelnde sind mit Arrest von Einem bis zu drei Monaten zu bestra-

zachodzących okolicznościach, uciążających lub w razie powtórnego przekroczenia, areszt ma być zaostrzonym; oficerowie zaś i urzędnicy, tudzież osoby wojskowe, nie zostające w czynnej służbie, ulegną karze oddalenia, podoficerowie degradowaniu.

Takiej samej karze podlegają ci, którzy przez zatajenie stanu swego wojskowego, zyskają podstępnym sposobem koncesyę do wydawania jakiegobądź pisma peryodycznego.

Trzecie. Inne osoby, podlegające sądownictwu wojskowemu, lecz nie należące do kategoryj wspomnionych w poprzednim ustępie, prosić winny o koncesyę do wydawania albo redakcyi pisma drukowego peryodycznego, podlegającego kaucyi, przy zachowaniu przepisów, objętych w §§. 10 — 12 ustawy o druku, zewnątrz Pogranicza wojskowego przez ministerstwo wojny u najwyższej władzy policyjnej, w Pograniczu zaś wojskowem u ministerstwa wojny, które w tej mierze, za porozumieniem z najwyższą władzą policyjną, postąpić winno. Pozyskanie pozwolenia, tudzież złożenie kaucyi, wykazać należy zewnątrz Pogranicza wojskowego przed władzą ku temu wskazaną w §. 10 ustawy o druku; w Pograniczu zaś wojskowem, w komendzie pułkowej a względnie w magistratach gmin.

Czwarte. Jeżeli wykazanie to, nie będzie albo wcale uskutecznionem, albo nie w zupełności dokonanem, rzeczone władze winny będą wstrzymać wydawanie pisma drukowego peryodycznego dopóty, dopóki wszystkie warunki prawne dopełnionemi nie będą.

W taki sam sposób i przy zagrożeniu takich samych skutków z zaniedbania, należy oznajmić wszelką zmianę, jaka się wydarzy w ciągu wydawania pisma drukowego peryodycznego pod względem warunków w §. 10 wskazanych.

W razie zażalenia, wyniesionego przeciw rozporządzeniom tychże władz, nie mającego wszakże skutku wstrzymującego, rozstrzygać będzie zewnątrz Pogranicza wojskowego namiestnik kraju koronnego; w dalszym zaś ciągu instancyi, najwyższa władza policyjna; w Popraniczu wojskowem, komendant wojskowy kraju, a w ostatniej instancyi, ministerstwo wojny.

Piąte. Do wydawania, albo redakcyi pism drukowych peryodycznych, niepodlegających kaucyi, osoby wojskowe stanu zbrojnego i niezbrojnego, jak długo zostają w czynnej służbie, prosić winny o koncesyę ministerstwo wojny, wszelkie zaś inne osoby, podlegające sądownictwu wojskowemu, komendę wojskową kraju; w obudwóch przypadkach zaś, winny przedłożyć dowody, przepisane w §. 10 ustawy o druku.

W pierwszym przypadku, winien się porozumieć minister wojny z najwyższą władzą policyjną, w drugim komenda wojskowa kraju z namiestnikiem; w obudwóch przypadkach zaś, należy tak o udzielonej koncesyi, jako też o wyjściu i o ustaniu takiego pisma, udzielić wiadomość najwyższej władzy policyjnej.

Względem wykazania uzyskanego pozwolenia, wstrzymania wydawania i zażalenia wnieść się mającego, należy przestrzegać to samo, co dla pism drukowych, podlegających kaucyi, przepisanem jest w poprzednich dwóch ustępach.

fen; bei erschwerenden Umständen oder im Wiederholungsfalle ist der Arrest zu verschärfen, Officiere aber und Beamte, so wie unobligate Militärparteien sind nebstdem mit Entlassung, Unterofficiere mit Degradirung zu bestrafen.

Gleichen Strafen unterliegen auch diejenigen, welche durch Verheimlichung ihrer Militäreigenschaft die Concession zur Herausgabe was immer für einer periodischen Druckschrift erschleichen.

Drittens. Andere, zu den im vorigen Absatze angeführten Kategorien nicht gehörige, jedoch der Militärgerichtsbarkeit unterstehende Personen haben die Concession zur Herausgabe oder Redaction einer cautionspflichtigen periodischen Druckschrift unter Beobachtung der sonstigen, in den §§. 10—12 der Press-Ordnung enthaltenen Vorschriften ausserhalb der Militärgränze durch das Kriegsministerium bei der Obersten Polizei-Behörde; in der Militärgränze aber bei dem Kriegsministerium, welches sich hierüber mit der Obersten Polizei-Behörde in das Einvernehmen zu setzen hat, anzusuchen. Mit der erlangten Bewilligung, so wie über den Erlag der Caution ist sich ausserhalb der Militärgränze bei den in dem §. 10 der Press-Ordnung hiezu berufenen Behörden, in der Militärgränze aber bei dem Regiments-Commando, bezugsweise bei dem Communitäts-Magistrate auszuweisen.

Viertens. Diese Behörden haben, falls diese Ausweisung unterlassen, oder nicht als vollständig erkannt wird, die Herausgabe der periodischen Druckschrift bis zur Erfüllung aller gesetzlichen Bedingungen einzustellen.

Auf gleiche Weise und unter denselben Folgen eines Versäumnisses ist auch jede während der Herausgabe einer periodischen Druckschrift eintretende Veränderung, an einem der im §. 10 der Press-Ordnung angeführten Erfordernisse, noch vor der weiteren Herausgabe anzuzeigen.

Im Falle einer gegen die Verfügungen dieser Behörden erhobenen Beschwerde, welche jedoch keine aufschiebende Wirkung hat, steht die Entscheidung ausserhalb der Militärgränze dem Statthalter des Kronlandes, und im weiteren Instanzenzuge der Obersten Polizei-Behörde, in der Militärgränze aber, dem Landes-Militär-Commandanten, und in letzter Instanz dem Kriegsministerium zu.

Fünftens. Zur Herausgabe oder Redaction nicht cautionspflichtiger periodischer Druckschriften ist von Militärpersonen des streitbaren und nicht streitbaren Standes, so lange sie in activer Dienstleistung stehen, die Concession bei dem Kriegsministerium; von allen anderen der Militärgerichtsbarkeit unterstehenden Personen aber bei dem Landes-Militär-Commando, in beiden Fällen, unter Beibringung der im §. 10 der Press-Ordnung vorgeschriebenen Behelfe anzusuchen.

Im ersten Falle wird das Kriegsministerium mit der Obersten Polizei-Behörde, im letzteren das Landes-Militär-Commando mit dem Statthalter das Vernehmen zu pflegen haben, und ist in beiden Fällen, sowohl von der ertheilten Concession und von dem Erscheinen, so wie von dem Aufhören eines solchen Blattes der Obersten Polizei-Behörde die Mittheilung zu machen.

Hinsichtlich der Ausweisung der erlangten Bewilligung, dann der Einstellung der Herausgabe, und der diessfälligen Beschwerdeführung, ist dasjenige, was in Betreff der cautionspflichtigen Druckschriften in den vorigen zwei Absätzen angeordnet ist, zu beobachten.

Szóste. Poświadczenia, żądanego na mocy §. 15 ustawy o druku, iż z powodu pisma drukowego peryodycznego przeciw składającemu kaucyę, nie jest wytoczone żadne postępowanie w drodze sądowej, osoby zostające pod sądownictwem wojskowem, winny uzyskać od swej władzy osobistej.

Co się tycze kas, w których kaucya złożoną być ma, obowiązują zewnątrz Pogranicza wojskowego, przepisy objęte obwieszczeniem ministerstwa finansów z d. 14. Sierpnia 1852 (dz. pr. p. Nr. 163); w Pograniczu wojskowem zaś, należy składać kaucyę do kas wojennych w Zagrzebiu lub w Temeswarze.

Siódme. Osoby, zostające pod sądownictwem wojskowem, winny są wykazać się stosownie do §. 17 ustawy o druku względem opłacenia kwoty zapadłej i kosztów postępowania, przed swoją władzą osobistą, która o tem uczyni niezwłocznie doniesienie do władzy, mającej, na mocy tegoż rozporządzenia, prawo powstrzymania wydawnictwa pisma drukowego peryodycznego, a w razie potrzeby zarządzi to, co w powyższym §fie ustawy o druku względem ściągnienia kwoty zapadłej nakazanem jest prokuratorowi rządowemu.

Ósme. Do §. 20 ustawy o druku, dodaje się ta uwaga, iż także osoby, podlegające sądownictwu wojskowemu, mają prawo zamieszczania sprostowań okoliczności czynu, znajdujących się w piśmie drukowem peryodycznem, w tem samem lub w innem takiem piśmie drukowem, o ile treść sprostowania, za którą zostają odpowiedzialnymi, nie sprzeciwia się przepisowi, zawartemu w ustępie „drugim“ niniejszego rozporządzenia, a władza wojskowa, której podlegają i której o tem uprzednio w każdym razie oznajmienie uczynić winni, nie stawia temu przeszkody.

W razie gdyby odmówionem było zamieszczenie sprostowania, natenczas urzędowanie polecone prokuratorowi rządowemu na mocy tego samego §-fu ustawy o druku, należeć będzie do władzy osobistej wydawcy, jeżeli tenże zostaje pod sądownictwem wojskowem.

Dziewiąte. Prawo ostrzegania wydawcy lub wstrzymania pisma drukowego na czas pewny lub na zawsze, które na mocy §. 22 ustawy o druku, służy namiestniwi kraju koronnego, w którym wychodzi pismo drukowe peryodyczne, a względnie najwyższej władzy policyjnej, równie też prawo zakazania innych pism nieperyodycznych wychodzących wewnątrz państwa, pozostawia się tymże władzom także zewnątrz Pogranicza wojskowego, względem osób, należących pod sądownictwo wojskowe.

W Pograniczu wojskowem, uprawnionym jest do tego przełożony komendant wojskowy kraju, z pozostawieniem drogi rekursu, nie mającego wszakże skutku wstrzymującego, do ministerstwa wojny; które za porozumieniem się z najwyższą władzą policyjną rozstrzygnie, i o rozstrzygnieniu wspomnioną właśnie władzę zawiadomi.

Prawo zakazu, służące na mocy §. 23 ustawy o druku, najwyższej władzy policyjnej względem zagranicznych pism drukowych lub ich przekładów, wykonywać będzie, jeżeli przedmiot dotycze Pogranicza wojskowego, komenda wojskowa krajowa, a względnie ministerstwo wojny; o każdym takim zakazie należy atoliż zawiadomić naj-

Sechstens. Die im §. 15 der Press-Ordnung verlangte Bescheinigung, dass aus Anlass einer periodischen Druckschrift gegen den Cautionsleger kein gerichtliches Verfahren anhängig sei, ist bei Personen, welche unter Militärgerichtsbarkeit stehen, von ihrer Personalbehörde einzuholen.

In Betreff der Cassen, bei welchen der Erlag der Cautionen stattfindet, hat ausserhalb der Militärgränze dasjenige zu gelten, was in der Kundmachung des Finanzministeriums vom 14. August 1852 (Reichs-Gesetzblatt Nr. 163) enthalten ist; in der Militärgränze aber hat der Erlag an die Kriegscassen zu Agram oder Temeswar zu geschehen.

Siebentens. Die im §. 17 der Press-Ordnung vorgeschriebene Ausweisung über die Abfuhr des in Verfall gesprochenen Betrages, und der etwa erkannten Kosten des Verfahrens, hat bei Personen, die unter der Militärgerichtsbarkeit stehen, vor ihrer Personalbehörde zu geschehen, welche hievon jener Behörde, der nach dieser Verordnung das Recht zur Einstellung der Herausgabe der periodischen Druckschrift eingeräumt ist, unverzüglich die Mittheilung zu machen, und erforderlichen Falles dasjenige, was in dem obigen Paragraphe der Press-Ordnung hinsichtlich der Einziehung des verfallenen Betrages dem Staatsanwalte obliegt, zu veranlassen hat.

Achtens. Zum §. 20 der Press-Ordnung wird bemerkt, dass auch Personen, welche der Militärgerichtsbarkeit unterstehen, Berichtigungen von Thatsachen, die in einer periodischen Druckschrift vorkommen, in diese oder eine andere solche Druckschrift einrücken zu lassen, berechtiget sind, in soferne der Inhalt der Berichtigung, für welchen sie verantwortlich bleiben, nicht gegen die Vorschrift des Absatzes „Zweitens" dieser Verordnung verstösst, und auch von Seite ihrer vorgesetzten Militärstelle, der sie jedenfalls früher hievon die Anzeige erstatten müssen, dagegen kein Anstand erhoben wird.

Die für den Fall der Verweigerung der Aufnahme einer Berichtigung in demselben Paragraphe der Press-Ordnung dem Staatsanwalte übertragene Amtshandlung, steht, wenn der Herausgeber der Militärgerichtsbarkeit unterliegt, der Personalbehörde desselben zu.

Neuntens. Die im §. 22 der Press-Ordnung, dem Statthalter des Kronlandes, in welchem eine periodische Druckschrift herausgegeben wird, bezugsweise der Obersten Polizei-Behörde vorbehaltenen Ermächtigungen zur Verwarnung des Herausgebers, und zur zeitlichen oder gänzlichen Einstellung der Druckschrift, so wie in dringenden Fällen zum Verbote anderer, nicht periodischer Schriften, welche im Inlande erscheinen, werden diesen Behörden ausserhalb der Militärgränze auch gegen Personen, welche der Militärgerichtsbarkeit angehören, eingeräumt.

In der Militärgränze stehen diese Befugnisse dem vorgesetzten Landes-Militär-Commandanten zu, mit Vorbehalt des, jedoch ohne aufschiebende Wirkung offenstehenden Recurses an das Kriegsministerium, welches letztere hierüber nach, mit der Obersten Polizei-Behörde gepflogenem Vernehmen, zu entscheiden und von der Entscheidung die ebengenannte Behörde zu verständigen haben wird.

Das im §. 23 der Press-Ordnung in Betreff der ausländischen Druckschriften oder deren Uebersetzungen der Obersten Polizei-Behörde eingeräumte Recht des Verbotes, übt, wenn der Gegenstand die Militärgränze betrifft, das Landes-Militär-Commando, bezugsweise das Kriegsministerium, aus; von jedem solchen Verbote ist aber die Oberste Polizei-

wyższą władzę policyjną; przeciw rozporządzeniom komendy krajowej wojskowej. otwartą jest droga rekursu do ministerstwa wojny.

Dziesiąte. Przepisaną w §. 25 ustawy o druku konfiskacyę pisma drukowego zakazanego, lub wydanego wbrew przepisom ustawy o druku, a względnie niniejszego ogłoszenia, uskutecznić winna władza wojskowa, a zewnątrz Pogranicza wojskowego władza cywilna, ustanowiona do utrzymania publicznego porządku i bezpieczeństwa. jeżeli tego uzna potrzebę, przeciw osobom, ulegającym sądownictwu wojskowemu, przez ich władzę osobistą, do której się w tej mierze udać winna władza cywilna.

Jeżeli konfiskacya uskutecznioną została przez władzę cywilną, wówczas co do rekursu obowiązują przepisy §fu 25.

Jeżeli zaś nakaz konfiskaty wyszedł ze strony władzy wojskowej, wówczas rekurs należy założyć do komendy wojskowej krajowej, a w dalszym ciągu lub jeżeli nakaz wyszedł wprost ze strony komendy wojskowej krajowej, do ministerstwa wojny.

Jedenaste. Za powszechne ustawy karne, wspomnione w §§. 33, 34 i 41, uważać należy względem osób, zostających pod sądownictwem wojskowem, istniejące ustawy karne wojskowe.

Przy oznaczeniu kwoty kaucyi, która na mocy §§. 38 i 40 za przepadłą uznaną być ma, winny są także sądy wojskowe, aż do obwieszczenia nowej księgi ustaw karnych wojskowych, przyjąć za prawidło postanowienia §§. 28 i 251 księgi ustaw karnych cywilnych z dnia 27 Maja 1852 r. w taki sposób, iż przeciw osobom wojskowym wyrzeczoną być ma taka sama summa za przepadłą, któraby wypadła, gdyby zbrodnia lub wykroczenie, przez druki popełnione, karanem być miało według ustaw karnych cywilnych.

Kwota ściągniona od osób wojskowych, przepada na rzecz funduszu inwalidów, a w Pograniczu wojskowem, na rzecz funduszu szpitalowego lub ubogich tego miejsca. w którem popełniony został czyn ulegający karze, a gdzie nie ma takiego funduszu, na rzecz powszechnego lub funduszu wojskowego prowentów komunalnych.

Dwunaste. Postępowanie, osądzenie i wykonanie orzeczenia karnego za każde przestąpienie przepisów niniejszej ustawy o druku, a względnie niniejszego rozporządzenia, należy do władzy wojskowej względem osób, stojących pod jurysdykcyą wojskową.

Za przestąpienia §§. 2 aż łącznie do 32, urzędowa czynność ta uskutecznioną być ma przez komisyę, wyznaczoną przez władzę osobistą obwinionego, a złożoną z trzech oficerów, z których jeden mający stopień majora lub przynajmniej kapitana, prezydować będzie z przybraniem audytora, prowadzić mającego śledztwo, która to komisya przedłożyć winna wyrok, przez nią wydany dzierżycielowi sądu do potwierdzenia.

W magistratach komunalnych Pogranicza wojskowego, komisya wspomniona odbywać się ma pod przewodnictwem burmistrza z przybraniem dwóch asesorów i referenta sądowego, a orzeczenie wydanem będzie na posiedzeniu sądowem magistratu.

Behörde in Kenntniss zu setzen; gegen die Verfügungen des Landes-Militär-Commando steht der Recurs an das Kriegsministerium offen.

Zehntens. Die im §. 25 der Press-Ordnung vorgeschriebene Beschlagnahme einer verbotenen, oder mit Ausserachtlassung der Vorschriften der Press-Ordnung rücksichtlich der gegenwärtigen Kundmachung ausgegebenen Druckschrift ist, sobald die Militär-Behörde, oder auch ausser der Militärgränze, die zur Aufrechthaltung der öffentlichen Ordnung und Sicherheit bestellte Civil-Behörde dieselbe zu verhängen findet, gegen Personen, welche der Militärgerichtsbarkeit unterstehen, durch ihre Personal-Behörde, an welche sich in vorkommenden Fällen die Civil-Behörde zu wenden hat, ungesäumt auszuführen.

Ist die Beschlagnahme durch die Civil-Behörde verhängt worden, so gelten in Betreff des Recurses die Vorschriften des §. 25.

Erging aber die Verfügung durch die Militär-Behörde, so ist der Recurs dagegen an das Landes-Militär-Commando, und in weiterem Zuge, oder wenn die Entscheidung unmittelbar durch das Landes-Militär-Commando erfolgte, an das Kriegsministerium zu richten.

Eilftens. Als die in den §§. 33, 34 und 41 erwähnten allgemeinen Strafgesetze haben für Personen, welche unter Militärgerichtsbarkeit stehen, die bestehenden Militärstrafgesetze zu gelten.

Bei Festsetzung des, nach den §§. 38 und 40 für verfallen zu erklärenden Cautionsbetrages, haben auch Militärgerichte bis zur Kundmachung eines neuen Militär-Strafgesetzbuches die Bestimmungen der §§. 28 und 251 des Civil-Strafgesetzbuches vom 27. Mai 1852 in der Art zum Masstabe zu nehmen, dass wider Militärpersonen auf die nämliche Verfallssumme zu erkennen ist, die entfallen würde, wenn das durch die Presse begangene Verbrechen oder Vergehen, mit der dagegen im Civil-Strafgesetzbuche verhängten Strafe zu ahnden wäre.

Der von Militärpersonen einzuziehende Betrag verfällt dem Invalidenfonde, und in der Militärgränze dem Spitals- oder Armenfonde des Ortes, wo die strafbare Handlung begangen wurde, und wo ein solcher Fond nicht besteht, dem allgemeinen oder Militär-Communitäts-Proventenfonde.

Zwölftens. Das Verfahren, die Entscheidung und der Vollzug des Straferkenntnisses über jede Uebertretung der Vorschriften dieser Press-Ordnung, bezugsweise der gegenwärtigen Verordnung, steht gegen Personen, die unter Militär-Jurisdiction stehen, der Militär-Behörde zu.

Wegen Uebertretungen der §§. 2 bis einschliessig 32 ist diese Amtshandlung durch eine von der Personal-Behörde des Beschuldigten zu bestimmende Commission, von drei Officieren, wovon einer die Charge eines Majors, oder wenigstens eines Hauptmannes bekleidet, und den Vorsitz zu führen hat, mit Zuziehung eines die Verhandlung dabei führenden Auditors, zu bewirken, welche Commission jedoch das von ihr zu schöpfende Erkenntniss, dem Gerichtsherrn zur Schlussfassung vorzulegen hat.

Bei den Militärgränz-Communitäts-Magistraten hat diese Commission, unter Vorsitz des Bürgermeisters, mit Zuziehung zweier Beisitzer und eines der Justizreferenten stattzu-

We wszystkich innych przypadkach przestępstwa, gdy przez treść pisma drukowego popełniony będzie czyn karze ulegający, postępować będą właściwe sądy wojskowe według istniejących ustaw karnych wojskowych.

O każdem zasądzeniu, wydanem przeciw osobie zostającej pod sądownictwem wojskowem zewnątrz Pogranicza wojskowego, należy także udzielić wiadomość namiestnikowi kraju koronnego, w którym wyrok wydanym został.

Csorich m. p.

245.

Rozrządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. Listopada 1852.

mocą którego, w skutku Najwyższego postanowienia z dnia 25. Listopada 1852 r., zniesionym zostaje przymus notaryalny w krajach koronnych Austryi niższej i wyższej i w Solnogrodzie, zacząwszy od 16. Grudnia 1852 r.

Na zasadzie upoważnienia, udzielonego przez Najjaśniejszego Pana, Jego C. K. Apostolską Mość, na dniu 25 b. m. zniesioną zostaje moc obowiązująca rozrządzeń ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12 Czerwca 1851 r. (dz. pr. p. L. 151 i 152) mocą których, §§fy 3 i 4 ustawy o notaryuszach z dnia 29. Września 1850 Nr. 366 dz. pr. p., w wykonanie wprowadzone zostały w krajach koronnych Austryi wyższej i niższej i w Solnogrodzie. Od wyż rzeczonego dnia, wolno przeto każdemu do sporządzenia dokumentów, wspomnionych w §§. 3 i 4 ustawy o notaryuszach, z wyjątkiem protestów wekslowych, używać pomocy notaryusza lub nie.

Krauss m. p.

finden, und ist das Erkenntniss in der Gerichtssitzung des Magistrates zur Schlussfassung zu bringen.

In allen übrigen Uebertretungsfällen aber, wo durch den Inhalt der Druckschrift eine strafbare Handlung begangen wird, haben die zuständigen Militärgerichte einzuschreiten, und nach den bestehenden Militär-Strafgesetzen zu verfahren.

Von jedem, gegen eine der Militärgerichtsbarkeit unterstehende Person, ausserhalb der Militärgränze ergehenden solchen Spruche, ist auch dem Statthalter des Kronlandes, wo der Spruch erfolgte, Kenntniss zu geben.

Csorich m. p.

245.

Erlass des Justizministers vom 27. November 1852,

womit in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 25. November 1852 der Notariatszwang in den Kronländern Oesterreich unter und ob der Enns und Salzburg vom 16. December 1852 angefangen aufgehoben wird.

Auf Grund der von Seiner k. k. Apostolischen Majestät mit der Allerhöchsten Entschliessung vom 25. l. M. ertheilten Ermächtigung werden die Justizministerial-Erlässe vom 12. Juni 1851 (Reichs-Gesetzblatt, Z. 151, 152), womit die §§. 3 und 4 der Notariats-Ordnung vom 29. September 1850 (Nr. 366, Reichs-Gesetzblatt), in den Kronländern Oesterreich unter und ob der Enns und Salzburg in Wirksamkeit gesetzt wurden, hiemit vom 16. December l. J. an, ausser Kraft gesetzt. Es steht daher vom genannten Tage Jedermann frei, sich zur Verfassung der in den §§. 3 und 4 der Notariats-Ordnung erwähnten Urkunden, mit Ausschluss der Wechselproteste, der Hilfe eines Notares zu bedienen oder nicht.

Krauss *m. p.*